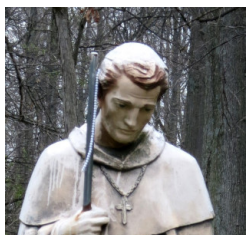

Sv. Peregrín

24. apríla 2022 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Sv. Peregrín sa narodil roku 1260 po Kr. v meste Forlì, v Taliansku. Bol jediným synom vznešených rodičov. Ako nedospelý mládenec sa zúčastnil so skutočným

talianskym zápalom v politických bojoch, ktoré práve vtedy medzi guelfami a ghibellinmi povstali. Krvavé boje medzi oboma súperiacimi stranami zúrili najmä v mestách. Svätý Otec preto poslal roku 1280 do Forlì generála nového rádu *Služobníkov Máriiných*, sv. Filipa Benici, aby tento svätý muž rozhnevané mysle upokojil.

Protistrana sa vzbúrila a Peregrín Laciosi (tak sa volal rodinným menom), ako vodca buričov, pozdvihol päste, a zlodejac, udrel vznešeného kňaza do tváre. Sv. Filip s nadľudskou láskavosťou obrátil sa a ponúkal aj druhé líce, aby ho po ňom zúrivý mladík udrel. To otriaslo jeho srdcom. Zahanbený Peregrín bežal za kňazom, kajúcne sa mu vrhol k nohám, prosil o odpustenie a za jeho požehnanie. A Filip mu odpustil, požehnal ho; a dokonca, keď odchádzal, modlil sa nahlas zaňho.

Od toho okamžiku vznešená, nebeskej láskavosti a tichosti plná tvár Filipova vznášala sa pred očami Peregrínovými. S obdivom pozeral na tú nadzemskú veľkodušnosť, a s opovrhnutím a hlbokým bôľom na zaslepenosť svojej neskrotenej náruživosti. Úprimná kajúcnosť a hlboký bôľ skrúšeného srdca zaujali celú jeho myseľ.

Boh skrúšeným a poníženým srdcom nepohŕda, a preto Božím vnuknutím nadchnutý a vedený, nemohol odolať hlasu svedomia, aby sa dostavil k oltáru najsvätejšej Panny, pred ktorou v tichej pokore svoj zločin a svoju hanebnosť vyznával. A hľa! Jedného dňa uzrel Kráľovnú Nebies pred sebou, a tá mu riekla: „*Chod' do Sieny, tam nájdeš bohumilých mužov, ktorí sa nazývajú mojimi sluhami; pripoj sa k nim!*“ A predtým pyšný sveták, ponížil sa v hlbokoj skrúšenosti, opustil domovinu, rodinu a priateľov, i všetky pripomienky mladosti.

Doraziac na určené mu miesto, kajúcne zaklopal na bránu kláštora; vrátnik mu otvoril a na prosbu ho k predstavenému kláštora zaviedol. Bol to dojímavý okamžik, keď Peregrín v osobe predstaveného spoznal Filipa, ktorého nedávno po líci udrel. Filip však, vidiac pred sebou skrúšeného zblúdilca, láskyplným objatím a bratským bozkom privinul si ho k srdcu a prijal ho do počtu zbožných bratov.

Keď čas prípravy šťastne skončil a posvätné rúcho rádu *Služobníkov Máriiných* z rúk generála (najvyššieho predstaveného) prijal: zaplesala jeho duša, keď dostal úlohu, aby v svojom rodnom mieste, vo Forlì, vystaval nový kláštor pre rád a jeho riadenie prevzal. Nebol ešte za kňaza vysvätený, ale za krátky čas si získal takú dôveru u svojich predstavených, že mu bol tento dôležitý úrad zverený. Svoj úrad zastával s očividným Božím požehnaním a so skvelým zdarom, aký si jeho predstavení len mohli priať.

Zdroj: wikimedia commons

V krátkom čase sa stal priateľom a radcom najpoprednejších mešťanov, vzorom a zrkadlom nábožnosti svojim spolubratom a všetkému obyvateľstvu. Lež Peregrín sa vyznačoval najmä náramnou prísnosťou v kajúcnosti za svoje bývalé hriechy a neprávosti, a v tomto ohľade vzbudil všeobecný obdiv. Behom tridsiatich rokov nikdy si ani nesadol ani neľahol, ale len kľačal alebo stojac opieral sa o stenu. Táto prísna kajúcnosť zapríčinila, že sa mu na nohe utvorila bolestná, nezahojiteľná rana, ktorá neznesiteľný zápach vydávala; ale Peregrín ani pri nesmiernej bolesti nikdy sa nestážoval; ba čo viac, nahlas vzdával Spasiteľovi chválu za tú milosť, že mu doprial tento ťažký kríž, aby mohol už tu na zemi za svoje hriechy dostatočné pokánie činiť.

Lekári sa vyslovili, že sa musí noha odrezať, lebo ináč zomrie. Peregrín hneď privolil k tomu. V noci však pred touto nebezpečnou operáciou, v strachu a úzkosti zobudený, Peregrín plazil sa do kláštornej kaplnky, pokľakol pred obrazom umučeného Spasiteľa, a modlil sa s najväčšou skrúsenosťou k Pánu Bohu, aby získal posilu a odvahu k tomuto ťažkému rozhodnutiu. Tu zrazu prestali jeho neznesiteľné bolesti. Peregrín vzhliadol s nevýslovnou vďačnosťou k ukrižovanému Spasiteľovi, i zaspal hlbokým a posilňujúcim spánkom, ktorý ho už oddávna nenavštívil.

Keď sa ráno prebudil a lekári so svojimi nástrojmi v rukách sa objavili, uzdravený Peregrín usmieval sa so zaslzenými očami. Nadzemský a najlepší lekár uzdravil ho v noci. Keď udivení lekári videli, že sa rany zacelili a že je noha uzdravená, a keď Peregrín skromnými slovami rozprával, čo sa prihodilo: všetci velebili Boha a s podivením rozhlasovali tú udalosť po celom meste; aj obyvateľstvo verejnými modlitbami ďakovalo Bohu za divotvorné vyslobodenie svojho dobrodinca z jeho veľkého trápenia.

Peregrín vo vysokom veku ľahkou smrťou usnul v Pánu roku 1345, a bol v rodnom svojom meste Forlí pochovaný. Pápež Benedikt XIII. vyhlásil ho za svätého roku 1725.

Poučenie

Kajúcnosť, pokora, tichosť a láskavosť sú cnosti, ktorými preslávil sa svätý Peregrín. Či i ty, drahý čitateľ, nasleduješ príklad sv. Peregrína? I ty si snáď v pýche a prchkosti blížneho pohanil, urazil? Povyšuješ sa nad druhých? Či taká má byť tvoja pokora? Máš bezcitné srdce, pyšné a surové slová voči blížnym? Či to má byť tvoja tichosť a láskavosť? Na ramená tvoje vloží Boh kríž nemoci, ty reptáš. Či to má byť tvoja odovzdanosť do vôle Božej? Odpovedaj si na tieto otázky, a vezmi si pred seba, že nebudeš povyšovať sa nad iných, že nebudeš prchký, že nebudeš urážať surovosťou a pyšnými slovami nikoho a že v trápeniach nebudeš reptáť proti Pánu Bohu. Keď ti Boh vyšší úrad, vznešenejšie postavenie, lepšie vlohy a rozsiahlejšie vedomosti, než druhým, udelil: či si tieto Božie dary k svojmu a svojho blížneho dobru svedomito použil?

Cnosť záleží v tom, keď vyplníme, čo nám je prikázané a všetkého sa chránime, čo nám je zakázané. Sypuj si, kresťan, svoje svedomie, či si použil príležitosť, dobre činiť a Bohu sa zaľúbiť? Či si vyplnil svoje povinnosti? Či si preukazoval blížnemu dobrodenie bez toho, žeby si bol od neho vďaku alebo odplatu očakával, ale jedine pre Ježiša Krista, ktorý riekol: *„Čokoľvek ste jednému z týchto maličkých učinili, mne ste učinili.“*

Modlitba

Ó, Bože, ktorý si blahoslavenému Peregrínovi anjela za sprievodcu, Svoju svätú Matku za učiteľku a Ježiša Krista za lekára k zahojeniu jeho hroznej rany dať ráčil, popraj nám, prosíme Ťa, aby sme na jeho príhovor sv. anjela strážcu, najsvätejšiu Pannu a božského Spasiteľa úprimne milovali na Zemi a na Nebi velebili.

Skrze tohože Pána Nášho Ježiša Krista. Amen

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/sv-peregrin/>